

INGRID PERSSON

"Kvinnan har mer av kärlek i sin förkunnelse"

10 april 1960 var ingen vanlig Palmsöndag. På tre platser i landet prästvigdes Sveriges tre första kvinnliga präster.

I Härnösands domkyrka stod Ingrid Persson som "tyst, ödmjukt men fullt tydligt angav prästlöftena."

Ingrid Persson verkade som präst i Fleninge och Allerums församlingar mellan 1974 och 1979.

Vägen till att spränga gränser var inte spikrak. 1921 var det första valet med lika rösträtt för män och kvinnor, men det var först 1958 som riksdagen beslutade att kvinnor skulle vara behöriga att inneha prästtjänster.

Under 1900-talet förbättrades kvinnornas ställning i Sverige. År 1921 genomfördes de första valen med allmän och lika rösträtt för män och kvinnor. Ett par år senare blev det möjligt för kvinnor att få statliga tjänster. Vissa tjänster var fortsatt förbehållna män och dit hörde prästämbetet.

Efter andra världskriget ställdes krav på att alla statliga tjänster skulle vara öppna för alla. En utredning tillsattes som undersökte möjligheten att tillåta kvinnor att bli präster.

Ingrid Persson var präst i Fleninge och Allerums församlingar mellan 1974 och 1979.

I en påföljande rapport framgick det att det egentligen inte fanns några hinder för kvinnliga präster – förutsatt att det fanns en manlig präst i den församling de skulle tjänstgöra. Dock fanns en rädsla att kvinnoprästfrågan skulle splittra kyrkan.

Ett lagförslag om att tillåta kvinnliga präster avslogs av kyrkomötet 1957. Men då regeringen följande år lade fram en proposition som påminde om att kyrkans personal var statsanställd antogs förslaget.

Den 10 april 1960 vigdes Sveriges tre första kvinnliga präster. Elisabeth Djurle och Margit Sahlin för Stockholms stift och så Ingrid Persson för Härnösands stift.

Palmsöndagen 1960. Ett historiskt datum. Sveriges tre första kvinnliga präster vigs.

Här är Ingrid Persson i Härnösands domkyrka. Övriga två historiska kvinnor prästvigdes i Stockholms stift.

"Efter akten fick hon ett hjärtligt mottagande utanför kyrkan, där släkt och vänner samlats för att hylla henne", rapporterade Smålandsposten.

INGRID PERSSON

Fleninge kyrka där Ingrid Persson verkade på 1970-talet.

Alla var emellertid inte lika glada över att Sverige fått sina första kvinnliga präster.

I Lund hade några teologie studerande anordnat en sorgevaka i Laurentiistiftelsens kapell. I en intervju sa en av deltagarna att de samlats till sorgehögtid med anledning av den svenska kyrkans avfall. Laurentiistiftelsen stod inte bakom vakan.

Motståndet mot kvinnliga präster fortsatte och särskilt hårt var det i Göteborgs och Växjö stift.

Ingrid Persson växte upp i Västergötland och tog studenten i Göteborg 1930, där hon också avlade teologisk-filosofisk examen. Därefter studerade hon vid Uppsala universitet och avlade teologie kandidatexamen 1936.

Hon arbetade först som lärare och sedan som scoutsekreterare inom Kristliga föreningen av unga kvinnor (KFUK) i Stockholm. Från 1939 hade hon en tjänst i Härnösands stift som ungdomssekreterare. Uppdraget var nära knutet till dåvarande biskopen i Härnösand, Torsten Bohlin. Tjänsten innebar att hon ofta ledde gudstjänst (utan nattvardsfirande) samt predikade.

I sina levnadsteckningar noterar hon vad en församlingsbo skrev till sin församlingspräst efter att hon predikat i Hackås, långt innan kvinnor kunde bli präster:

"Ärade Herr Pastor! Jag tycker att det skall finnas kvinnliga präster. Kvinnan har mer av kärlek i sin förkunnelse."

Torsten Bohlin uppmuntrade Ingrid Persson i hennes gärning i Härnösands stift. Självförespråkade han att kvinnor skulle kunna bli präster.

I en minnesbok om Torsten Bohlin 1950 medverkade Ingrid Persson och hon återgav hans kommentar när han såg henne i diakonissdräkt våren 1950: *"Nästan som en präst!"*. Ingrid Persson noterade: *"Än en gång skärskådad. Och befunnen acceptabel tills vidare. Nästan präst!"*

Efter sin prästvigning verkade Ingrid Persson som präst i församlingar i Härnösands och Lunds stift. Kvinnor som prästvigdes efter henne och för vilka hon var mentor och handledare har vittnat om den betydelse hon kom att få för dem. Barbro Westerlund, som var praktikant hos Ingrid sa i en intervju *"Med sin entusiasm, värme och stora hängivenhet för prästämbetet blev hon en viktig förebild."*

Efter en veckas tjänst i Njurunda församling sa Ingrid:

"Det kändes så tydligt. Det är det här jag ska göra. Det var en hemkomst."

I juni 2014 fick Sverige sin första kvinnliga ärkebiskop då Antje Jackelén vigdes till kyrkans högsta ämbete.

Vem hade kunnat tro det när Ingrid Persson, med många år i Fleninge och Allerum, bröt barriären Palmsöndagen 1960.

Ingrid Persson med konfirmander 1976.